

Onder moeders paraplu

J.P.J. Wierts (1866-1944)

1. On - der moeders pa - ra - plu lie - pen eens twee kind - jes.
2. Toen kwam Jan de wind er - bij, die joeg eerst heel zoet - jes,
3. Maar Han - ne - ke en Jan - neke, Dat wa - ren flin - ke klantjes! Die

5 Han - ne - ke en jan - ne - ke dat wa - ren dik - ke vrindjes. En de
Toen al hard en har - der maar de re - gen in hun snoetjes. En
hiel - den stijf de pa - ra - plu in al - le - bei hun handjes. En ze

9 klomp - jes gin - gen van klik klak klik en de
Jan de wind die ruk - te en trok, En
lach - ten blij van hi - ha - hi, en ze

11 re - gen ging van tik tak tik, op
op en ne - der ging de stok Van
rie - pen: Jan, jij krijgt 'm nie, 't is

13 moe - ders pa - ra - plu! Op moe - ders pa - ra - plu.
moe - ders pa - ra - plu! Van moe - ders pa - ra - plu.
moe - ders pa - ra - plu! 't is moe - ders pa - ra - plu.

1.

Onder moeders paraplu liepen eens twee kindjes.

Hanneke en Janneke, dat waren dikke vrindjes.

En de klompjes gingen van klik-klak-klik,

en de regen deed van tik-tak-tik,

Op moeders paraplu, op moeders paraplu.

2.

Toen kwam Jan de wind erbij, die joeg eerst heel zoetjes,

Toen al hard en harder maar de regen in hun snoetjes.

En Jan de wind die rukte en trok,

en op en neder ging de stok,

Van moeders paraplu, van moeders paraplu.

3.

Maar Hanneke en Janneke, dat waren flinke klantjes!

Die hielden stijf de paraplu in allebei hun handjes.

En ze lachten blij van hi-ha-hi,

En ze riepen: Jan, je krijgt 'm nie:

't is moeders paraplu, 't is moeders paraplu.